

duhovnic, L-ai întristat pe Dumnezeu. Eu am experiența personală a neascultării și a constrângerii duhovnicului meu, Nichifor. L-am constrâns zicându-i: „Dacă nu facem aceasta... plec”. Părintele Nichifor a fost nevoit să accepte. Când m-am întors la chilia noastră, părintele mi-a spus: “De ce, mai copile, m-ai silit să facem lucrul ăsta? După ce mor eu, vei putea să faci ce vrei”.

Cât valorează duhovnicul, cu frică de Dumnezeu, nu valorează întreaga lume, nu valorează tot Sfântul Munte.

Faci ascultare la duhovnic? La Dumnezeu și la Maica Domnului faci ascultare. Iar Hristos, Care a făcut desăvârșită ascultare la Tatăl Ceresc te primește, te aude, te face asemănător Lui. De aceea, cel ce face ascultare va avea o dublă cunună în slava veșnică.

Sursa: www.vremurivechisinoi.blogspot.ro
Părintele Efrem Katunakiotul, *Despre spovedanie și duhovnicie*.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Vineri: 13 decembrie**
18:00 – Sfântul Maslu
19:00 – Cateheză
- **Sâmbătă: 14 decembrie**
18:00 – Vecernia
- **Duminică: 15 decembrie**
08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Pilda celor poftiți la cină*
→ *Sfântul Sfințit Mucenic Elefterie, episcopul Iliriei;*
Sfintele Mucenițe Antia și Suzana

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

„Cred că mântuirea lumii se face prin Biserica Ortodoxă.
Biserica Ortodoxă e întotdeauna așa cum a fost Iisus Hristos, răstignit.
Și noi suntem răstigniți, nu răstignitori.”
(Pr. Sofronie Saharov)

♦ Nr. 51 / 08 decembrie 2013 ♦

ARHIMANDRITUL
EMILIANOS SIMONOPETRUL

SCURTĂ PREDICĂ

În vremurile de odinioară, eremiții obișnuiau să se trezească la miezul nopții și să săvârșească slujba de noapte. În continuare, dimineața,

după ce se lumina de ziuă, săvârșeau Dumnezeiasca Liturghie. Chiar și acum, la multe mănăstiri de la Sfântul Munte, slujba de dimineață, în special Liturghia, începe abia după ce răsare soarele. Deja la ultima rugăciune a Utreniei, preotul mulțumește lui Dumnezeu fiindcă ne-a trimis lumina soarelui. Mai apoi, slujba de noapte a fost unită cu Utrenia și Dumnezeiasca Liturghie. „Imediat ce vă treziți, spune Sfântul Antonie, primul lucru pe care trebuie să-l faceți este să cercetați pe cei bolnavi. Cel bolnav, pentru că trece printr-o situație deosebită, este împins mai lesne spre păcat, are ispite, întristare și îi vin gânduri

deșarte. Firea lui este mai neputincioasă, de aceea are nevoie de sprijin și de mângâiere. Atunci când îl cercetezi de dimineață, va prinde curaj și altfel va înfrunta greutățile zilei”. Îndemnându-ne să îi vizităm pe cei suferinzi, Sfântul Antonie nu vrea să spună că trebuie să mergem și să căutăm peste tot acolo unde există bolnavi, ci se referă doar la cei care se află în preajma noastră, aproape de noi. Așadar, nu pune o sarcină peste puterile noastre, ci stabilește o rânduială după care să ne orientăm. Sfântul rânduiește acest canon de a-i vizita dis-de-dimineață pe cei bolnavi doar celor sănătoși, nu și celor suferinzi. Bolnavul trebuie să știe că boala pe care Dumnezeu i-a trimis-o este pentru el un bun prilej de desăvârșire. Boala înlocuiește rugăciunea, pe care nu o putem face, ține loc de participare la slujbe, la care nu putem merge, înlocuiește faptele credinței, ale luptelor duhovnicești, postul, atunci când, bolnavi fiind, trebuie să mâncăm. Atunci când suntem bolnavi, cu puțină anafură ne „achităm” toate datoriile noastre față de Dumnezeu. Diavolul, însă, pe toate ni le înfățișează anapoda și ne pricinuiește deznădejde. Aceasta nu trebuie să se întâmple. Boala pe care Dumnezeu ne-o trimite este măsurată până la ultima picătură

pentru noi, care căutăm mântuirea. Nu se poate să devenim desăvârșiți fără suferință – mai ales atunci când boala survine pe neașteptat –, care ne smerește în fața celorlalți tocmai prin faptul că avem nevoie de ajutorul lor, neputând trăi izolați. Așadar, atunci când ne îmbolnăvim, să cunoaștem că aceasta este încercarea noastră, scara noastră către cer, și că este necesar să ne „tocim” pe noi înșine și, atât cât putem, să nu cerem ajutorul celorlalți. Să ne asemănăm Domnului și sfinților, care, nici mângâiere nu au căutat, nici ușurare în greutatea suferinței lor. De asemenea, să fim adevărați atleți ai postului. Să nu cerem ușor dezlegare ori mâncăruri alese pe care niciodată nu le-am gustat. Trebuie să fim foarte atenți, ca nu cumva, în loc să ne sfințim, să cădem în prăpastie și să ieșim fără cununa biruinței.

Dacă citim viața Sfântului Antonie vom vedea că, prin cuvântul „bolnavi” îi denumeste pe cei care suferă de boli trupești, și, mai înainte de toate, pe cei bolnavi psihic ori duhovnicește, care nu pot să înfrunte încercările și sănătatea lor șubredă. Boala noastră duhovnicească o reprezintă patimile, păcatele, gândurile deșarte, înșelările... Cel care are gânduri deșarte nu are echilibru

sufletesc, are boli duhovnicești. Iar cel care păcătuiește nu este sănătos trupește. De aceea, cei suferinzi sunt, de obicei, cei mai protejați în rândul unei obști, fie că suferă de o boală grea precum cancerul, fie de o simplă durere de dinți. Bolnavul are nevoie de îngrijire specială și nu putem să trăim fără el, fiindcă Dumnezeu ne-a făcut părtași suferinței lui.

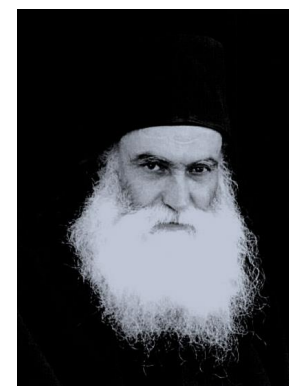
Obștea nu este ajutată atunci când cel aflat în suferință este tratat cu asprime și nepăsare. Fiindcă bolnav nu este doar unul sau altul; în realitate, toți suntem bolnavi. Poate că nu suntem bolnavi astăzi, dar mâine ori poimâine, vom suferi și noi la rândul nostru. Așadar, toți suntem bolnavi și avem nevoie de medic, după cum spune Domnul Însuși. De aceea, o veche și frumoasă tradiție în rândul monahilor este aceea de a-i vizita dimineața pe frații aflați în suferință.

Însă, cercetarea celor bolnavi nu trebuie să se facă fără știrea starețului ori a personalului medical, fiindcă este posibil ca bolnavul să resimtă oboseala vizitelor noastre prea dese. Unitatea obștii, care este un singur trup, este foarte importantă. Fiecare dintre noi are nevoie de ajutorul celui alt, însă doar cât să ne sprijinim reciproc și să nu mergem înspre mai rău. Atunci când fratele nostru

devine dependent de prezența noastră zilnică, îi facem mai mult rău decât bine și nu îl ajutăm să se ridice.

Sursa: www.pemptousia.ro

Arhim. Emilianos Simonopetritul, *Viață mistică și Reguli ascetice*, Athena, Editura Indiktos, 2011, pp. 6-9.

PĂRINTELE EFREM KATUNAKIOTUL

DESPRE SPOVEDANIE ȘI
DUHOVNICIE

Prin duhovnic vorbește Hristos. Se poate oare să cadă cineva câtă vreme se aseamănă în ascultare cu Hristos? Chiar dacă porunca duhovnicului e răstăcită, Dumnezeu, pentru ascultare, o va întoarce în folos sufletesc. Pe duhovnicul tău, așadar, să-l vezi ca pe Hristos. Să nu îl întristezi. L-ai întristat pe